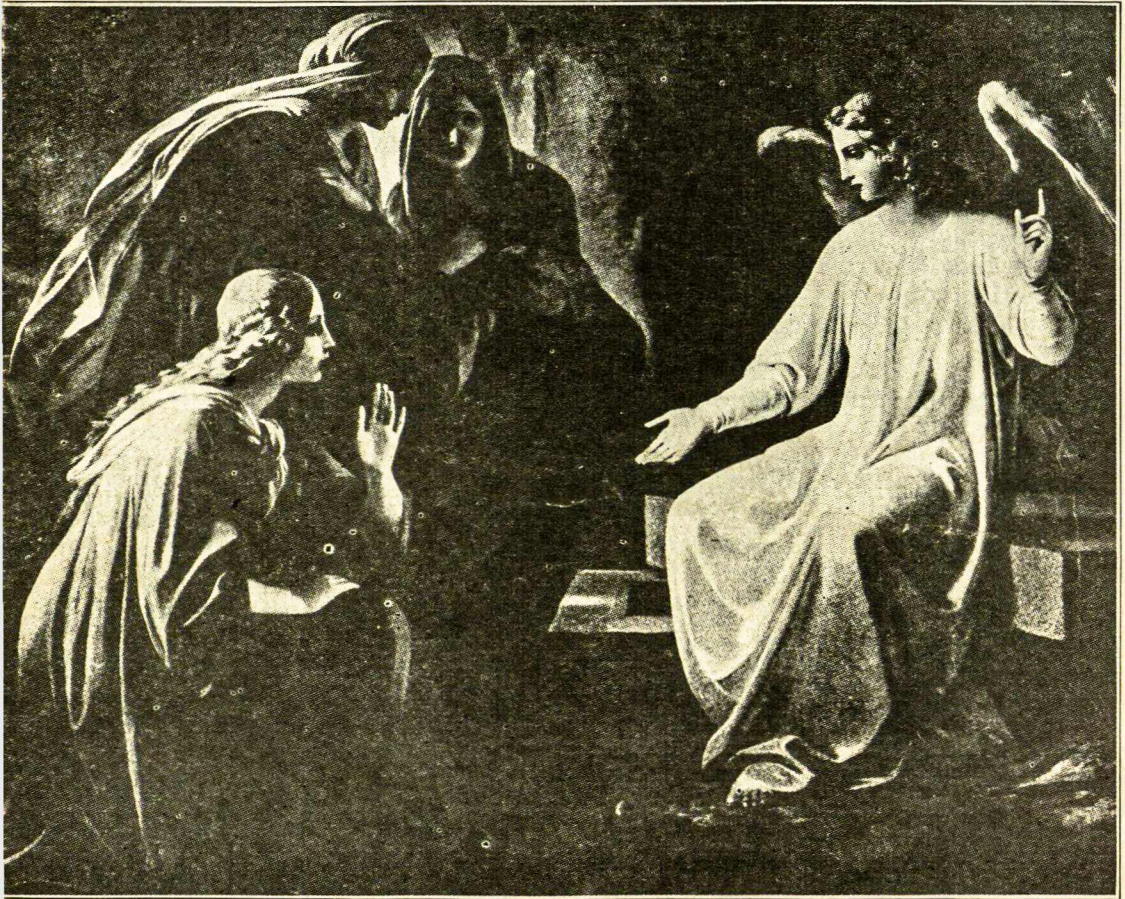

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

“Subatai praėjus, Marija Magdalena, Marija Jokūbo motina ir Salomė nusipirko kvepalų eiti Jėzų patepti. Labai anksti pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau utžekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; o buvo jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite; jūs jieškote Jėzaus Nazarėno, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čia; štai vieta kur jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petru, kad jis eina pirmą jūsų į Galilieją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakęs”. Mork. 16, 1–8.

VELYKŲ SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Mork. 16, 1—7

LEKCIJA

1 Kor. 5, 7—8

ANUO metu: Marija Magdale-
na, Marija Jokūbo motina ir
Salomė nusipirko kvepalų,
kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai
anksti, pirmą savaitės dieną jos
atėjo pas kapą, saulei jau užtekė-
jus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas
mums atris akmenį nuo kapo an-
gos? Bet pažvelgusios pamatė ak-
menį artistą; buvo gi jis labai di-
delis. Įėjusios į kapą jos pamatė
jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje,
apvilktą baltu drabužiu, ir nusi-
gando. Jis joms tarė: Nenusigąs-
kite, jūs ieškote Jėzaus Nazarėno,
kurs buvo prikaltas ant kryžiaus;

BROLIAI: Išvalykite senąjį
braugą, kad būtumėte naujas
įmaišymas, taip kaip jūs ir
esate nerauginti. Juk mūsų vely-
kinis avinėlis Kristus jau paau-
kotas. Taigi, šveskime šventes ne
senu raugu, ne piktenybės ir nedo-
rybės raugu, bet nerauginta tik-
rybės ir tiesos duona.

jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai
vieta, kame jį buvo padėję. Bet
eikite, pasakykite jo mokyti-
niams, ir Petru, kad jis eina pirm
jūsų į Galilieją; tenai jį matysite
kaip jis yra jums sakęs.

SVEIKI, SULAUKĘ ŠVENTŲ VELYKŲ!

*Kristaus prisikėlimo iš numirusių šventės
proga linkime gausių Dievo malonių visiems
"Kristaus Karaliaus Laivo" skaitytojams,
bendradarbiams, platintojams ir Marijonų
Bendradarbių Draugijos nariams. Tegul pri-
sikėlęs Išganytojas Jus visus gausiai laimina.*

KRISTAUS KARALIAUS LAIVO
REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

Velykų Rytmetis

RYTO prieblanda. Saulutė miegalė dar nesikėlė, dar neapioėrė žemę motutę savo tviskančia spindulių kaskada. Priemandoj paukšteis prityrusiai sučiulbo, pasipurtes laukė skaisčiosios aušros. Sprogstančių augalų kvapsnis svaigino jausmus. Pavasario vėsus vėjas gaivinančiai glostė lankas. Tolumoj, kapų tyloj, „pirmą savaitės dieną labai anksti jos atėjo pas kapą, nešdamos su savim prirengtus kvėpalus“.

(Luko 24, 1.)

Ar Marija Magdalena, ir Marija Jokūbo motina ir Saomė savo pasirinkime kuo skyrėsi nuo kitų savo laiku gyvenančių moterų? Jei jos gyventų šiandieniniame pasaulyje, jos taipgi būtų prašomos pirkti brangių, parinktinių kvėpalų. Ir tai ne Išganytojo Kūnui patepti, bet savo. Neatsižvelgiant kokių metu jos keliautų, rytmetų, dienos laiku, ar nakties, jos girdėtų tą pasaulio nuolatos šaukiantį obalsį: Panaudokite viską kūnui, nes jis yra jūsų“.

Anais laikais pats Jeruzalės miestas turėjo savo žavėsiu moterims patraukles vietas, kur alabastras, auksas, blizgušiai traukė į save. Bet šioms šventoms moterims tik vienas rūpėjo, — nupirkti kvėpalų Kristaus Kūnui patepti, o ne savo: „nusipirko kvėpalų eiti Jėzaus patepti“. (Mork. 16, 1.)

Ar jos išmintingai pasielgė taip darydamos? Mes tikrai žinome, kad jos išmintingai pasielgė. Tai matome ištartame Paslaptingo Daržininko žodyje, „Marija“. Iš-

ganytojo Priskėlimas buvo pilnas šių šventų moterų užmokesnis už jų pasišventimą. Jų džiaugsmas buvo pilnas, kuomet sužinojo kad brangus jų Išganytojas prisikėlė iš numirusių ir gyvena tarpe jų.

Šiandieninis pasaulis šaukia, kad reikia aprūpinti kūną, reikia duoti kūnui vadovautis, reikia duoti jam viršų. Ar kartais nebūtų geriau pasiduoti tam kas saldu, kas gera, kas akį patraukia, kur nėra nuovargio, tik malonumas, nuoširdumas ir patogumas?

Ar nėra tiesiog tai keistinybė kaip žmonės patogumuose mažiausia nori susiturėti? Kai kurie net pajuokia tuos šeimyniškus papročius, kurie kaip tik vienija šeimą, suteikia kasdieninius mūsų džiaugsmus, pastato šeimą ant tvirtų meilės pamatų. Ieško vien tik patogumų. Jiems atrodo, kad kūnas yra tiktai vienintėlis gaivalas kuris išsilaiko. Iš kitos gi pusės, palyginkime išmintingo, padoraus asmens apga.vojimus. Įvairūs patogumus suteikia dalykai, kūno lepinimai, turtai, garbė, juk visi šie dalykai yra juodos tikrenybės — mirties į dulkes sutriuškinami. Svarbiausia gi, tauptyti ir krauti turtai ateities gyvenimui.

Šiandieniniame pasaulyje milijonai tikinčiųjų, kartu su anų laikų šventomis moterimis ankstybame Velykų rytmetėje, šešėlių glūdumoj, nežiūrint pasaulio žavingumo, nepaisant jo kalbinimų eina patepti Kristaus Kūną savo atsižadėjimo, apsimarinimo, maldos

KELKIMĖS IR MES

Nedidelis skirtumas tarp kapo ir grabės, kapas tik tiek, kad gilesnis. Kitaip sakant, žmogus įkrikęs grabėn, jau viena koja kapan įkrikęs. Toks mažai skiriasi nuo „gyvo lavono!“ Įvairios aplinkybės verčia žmogų voliotis po gyvenimo purvyną; tai gali būti namų aplinkuma, monotoniška kasdienio gyvenimo tvarka, vaizduotės ligotumas, iššakinėjusi tinginystė, betikslis ar ištižęs slankymasis per gyvenimo kelius, pasidavimas silpnybėms, ir kitos priežastys.

Be abėjonės, didžiausia ir purviniausia grabė į kurią gali žmogus įpulti tai dvasios tinginumas ir apsilėidimas. Tada tikėjimas žmogui pasidaro mekaniškas, monotoniškas, paviršutiniškas dalykas, kurį žmogus atlieka be jokio

noro, be jokios įdėtos pastangos. Dvasios tinginumas prislėgia net ir tuos, kurie tenkinasi tik syki savaiteje išklaudyti Šv. Mišių ir kartas nuo karto artintis prie Dievo stalo. Tokie kartais ir serga šia liga, o tai visai nenujaučia.

Velykos reiškia prisikėlimą, atgimimą. Baigiasi gavėnios — pasninkų ir maldos — ypatingas laikas. Būtų kaip tik pravartu ir kaip tik vietoj išžiūrėti į savo dvasios būklę, išnagrinėti ar kartais mūsų kuris nors nepasidavėme dvasiniam užsnūdimui. O gal visai neįjautėme, kad laikui bėgant slinkome vis gilyn ir gilyn grabėn. Jeigu pastebėsime, kad taip ir buvo, Velykos kaip tik patogi proga atristi akmenį, kuris laiko mus prispaustus prie įvairių silpnybių, lyg kalinius mūsų pačių žydų ir trukumų. Velykos geriausia proga garbingai prisikelti su Kristumi — į naują gyvenimą, į naują Dievo paveldėjimą!

Antas

ir meilės aktų kvėpalais, nes jie žino, kad, jei jie gyvens kūniškai, numirs; o jei dvasia marina savo kūną, bus gyvi (Rom. 8, 13). „Sėjamas gendąs kūnas, keisis negendąs. Sėjamas silpnybėje, kelsis galybėje“. (1 Cor. 15, 43).

Neverta tadgi mums taip kūnu susirūpinti kad dvasią užmirštumėm, nes žinome, kad „tie kurie kūniškai gyvena, negali įtikti Dievui“. (Rom. 8, 8.) Jei mes norime dalyvauti Kristaus Prisikėlime, mes turime būti dvasiški. Dievo Dvasia turi mūmyste gyventi. (Rom. 8, 9.) Atsiminkite, „Jei Dvasia to, kurs prikėlė iš numirusiųjų Jėzų Kristų, gyvena jūmyse, tai prikėlusis iš numirusiųjų Jėzų Kristų atgaivins ir jūšų narius kūnus dėl gyvenančios jūmyse Dvasios“. (Rom. 8, 11.)

Velykų Legenda

RANDAME labai seną ir labai gražią legendą kaip dangaus sparnuočiai atjautė Kristaus kančią ir kaip juos paveikė pirmosios Velykos. Pasakojama, kad po nukryžiuojimo, paukšteliai susirinko vienon vieton pasitarti apie ką tik pergyventą nepaprastą ir svarbų įvykį — Kristaus kančią ir mirtį. Susirinkimo vedėju išrinktas balandėlis, nes jie juk vaiduoja taiką ir švelnumą. Paukšteliai, matyt, visi buvo labai sujaudinti ir paveikti viso kas ką tik Kalvarijos buvo įvykę ir norėjosi jiems visai žmoniškai paskelbti šio įvykio svarbą ir jo smulkmenas; bet, kaip čia dabar visai tai išpildyti?

Pagaliau prabilo balandis. “Negalime mes, tiesa, kabos pagaba susikalbėti su žmonėmis ir jiems išdėstyti Kristaus mokslo, gyvenimo ir kančios grožybes, bet gal savo pavyzdžiu galėtume kaip nors žmonių mintis prie šių dalykų pakelti. Peržiūrėkite dabar tat, kokiais būdais mes kiekvienas galime prie šio reikalo prisidėti. Man, tiesa, duota žmonėms priminti taiką ir maloningumą, nuolankumą; tat jūs kiti gal galite kokiais nors būdais žmonėms priminti tikėjimą ar kitas tiesas”. Atsisukęs tada į vieversiuoką, balandis toliau tęsė, “Tu, pavyzdžiui, skrisdamas vis aukštyr ir aukštyr in siųsdamas savo giesmę savo Sutverėjui, argi negalėtumue tokiu būdu gelbėti žmogui panašiai kelti jo širdį ir maldas į Dievą. Skrisk tat ir skleisk savo naujieną.”

Ir štai vieversys leidosi oran, vis

aukščiau ir aukščiau skrido; nebuvo veik jo matyt, o vis gindėjosi jo balso aidai.

Visa tai pridavė kitiems paukščiams drąsos apsigalvoti ką jie suo atvilgiu galėtų padaryti. “Aš”, pasigirdo kanarka, “nuo šio laiko apsigyvensiu žmonių nameliuose ir savo giesmėmis linkminsiu juos, padėsiu jiems sykiu su manim garbinti Dievą”.

“O aš”, džiaugsmingai atsiliepė dagilėlis, “beskrisdamas aplinkui, man duotomis gražiomis plunksnomis patrauksiu žmonių akį ir tokiu būdu padėsiu jiems prisiminti visas tas grožybes, kurias Dievas žmonėms yra skyres”.

“O aš”, sakė lakštingala, “savo garbės giesmes giedosi nakties metu, taip, kad žmogus pribudęs naktį, išgirdęs mano bauselį, prisimintų siųsti Dievui maldele; o jeigu žmogus bus visą naktį miegojęs, tada mano giedojimas tebūnie kaipo malda už jį patį ir jam brangius asmenis ir mane”. Ir taip dalykas tęsėsi; kiekvienas paukštelis pasirinko koku kad ir mažiausiu būdu jis galėtų pagerinti pasaulio būvį. “Išlik vienas žvirbelis nieko nebuvo ištaręs.

“O vargšas aš! ką begalėčiau aš padaryti! Nemoku aš jokios giesmelės; tik “čyp, čyp,” ir tiek. Neturiu nei akį veriančių plunksnų, kuriom galėčiau pamarginti žmogaus gyvenimą; nieko neturiu savyje tokio, kuomi galėčiau pakelti žmogaus širdį aukštyr”.

“O visai ne”, atsiliepė balandėlis, “juk pats tavo nusižeminimas bus žmogui aiškiausia ir gražia-

Meilės Apaštalai

VISI laikai to meto žmonėms buvo modernūs — nūdieniniai. Bet mūsų gyvenamieji mums yra moderniausi. Visada pasaulyje buvo žmonių raišų, aklių, silpnapročių ir netikinčių į visatos Kūrėją. Mūsų gi laiku dvasia paliegių ir netikinčių yra daugiau, negu kituomet. Jie save pavadino laisvamaniais, netikančiais, ar net bedieviais. Visada ėjo kova tarp gerųjų, į Dievą tikinčių ir Dievo nuostatų besilaikančių žmonių ir laisvamaniais, netikinčiais, ar net je jie kitaip vadinosi. Dabar jie vadinasi Dievo priešai, kovotojai su Dievu, ateistai. Jie nekenčia Dievo ir nekenčia tų, kurie Dievą myli ir Jo teises gina. Seniau jie veikė palaidai. Stambesnieji, gabesni daugiau pasėti Dievui neapykantos, turėjo įtakos savo visumenei. Mūsų gi dienomis Dievo priešai sudarė pajėgias savo organizacijas. Visiems žinoma yra Rusijos Bedievių Sąjunga. Tai komunistų padaras.

Nualintoj karu Rusijoje isigalėjo Bedievių Sąjunga. Ji apėmė visą komunistų — bolševikų partiją. Su šios partijos pagalba, bedieviai užvaldė Rusiją, iš jaunimo širdžių išplėšė tikėjimą į Dievą, išžudė dvasininkus, tikintiesiems

sia pamoka. Kada išgirs žmogus tave čirkškiant Dievui padėką, jis įgaus daugiau drąsos ir pasitikėjimo atsiminęs, jog ir nuolankiausią maldą Viešpats Dievas išklauso ir už nužemintą maldą Jis teikia gausių savo malonių.”

atėmė šventoves, uždraudė viešas pamaldas.

Iš Rusijos bedievių sąjunga paplito kituose kraštuose. Bedieviai veikia organizuotai, patvariai, nesisikaitydami su priemonėmis. Jie sukėlė katalikų persekiojimą Meksikoje, jie suruošė naminį karą Ispanijoje, jie ruošia tarptautinę revoliuciją. Bedieviai yra grovėjai, naikintojai, keršto ir neapykantos pasiuntiniai.

Geroji Jėga

1938 m. rugsėjo mėn. Londone įvykęs “Bedievių Sąjungos” kongresas, paskelbė, “karą Dievui”. Anglijos vyrai kataikiai į tai atsakė milžinišką “tyliąją” procesiją. Dalyvavo vyrai katalikai iš 173 parapijų viso per 50,000. Pas Westminsterio katedrą ir plačiose apylinkėse gatvėse sustoję, giedojo “Tikiu į Dievą Tėvą Visagalį”. Iš čia prasidėjo naujas sąjudis. Gimė nauja organizuota jėga, pavadinta Pro Deo, t. y. Už Dievą. Sudaryta 90 vyrų ir keletos moterų centras. Anglijos katalikai išėjo į gatvę veikti gyvu žodžiu ir spausdintu raštu prieš bedievių propagandą.

Šie Meilės Apaštalai, parėję iš darbo pasiėmę brošiūrų, knygečių, nepaisydami lietaus, šalto oro, sniego, eina per savo apylinkės namus, įteikdami gyventojams tikėjimą aiškinančias knygeles.

Jų pasiaukojimas artimo dvasios naudai įžiebė galingą sielų meilės kibirkštį. Stambieji Anglijos miestai pasekė Londoną. Susidarė nauji centrai Manchesteryje,

Liverpolyje, Birminghame, Boltone, Wegane, Nottinghame, Birkenheade ir kituose miestuose. Į darbą stojo "Už Dievą" tūkstančiai darbininkų. Jie platina tikybinę literatūrą.

Kaip Jie Organizuoti?

Kovotojai už Dievą išipareigoja: 1) dirbti šios organizacijos — sąjungos naudai. Kiekvienas kovotojas už Dievą — Meilės Apaštala apsiima įteikti kas mėnuo sąjungos patiektą brošiūrėlę visiems tos gatvės — kolonijos gyventojams. Tuos sąjungos lapelius įdeda į gyventojų pašto dėžutę; 2) Išipareigoja melstis, kad globojamieji kolonijos žmonės pažintų, mylėtų ir tarnautų Dievui. 3) Išipareigoja sąjungai, kiek išgali, aukoti, ar bent surinkti spaudintų išdalinamųjų lapelių spaudos išlaidas.

Pavyzdys Lietuviams

Amerikoje turime daug silpnai tikinčių, laisvamanių, socialistų ir stambią bedievių — netikinčių grupę. Pastarieji susimetę į komunistų partiją. Jie nori paveikti savo akiplėšiškumu, drąsa bailesnius katalikus, įtraukti į komunistų pinkles mažatikius ir visus laisvamanius.

Lietuviai katalikai turėtų aiškiai išeiti kovon prieš bedievių ir komunistų propagandą. Turime stoti į kovotojų eiles už Dievą, už Kristų, už Jo Bažnyčią.

Nelaukime, kol kitų tautų katalikai ateis mums pagalbėti. Tada gali būti mums per vėlu.

Siūlyčiau šiuo klausimu pasitarti katalikų daromuose seimuose; Kunigų Sąjungos pasitarimuose, Federacijos kongresuose. Juk

turime katalikų galingas organizacijas, kurios gali prisidėti prie šios kovos su bedievybe. Turime laikraščius, spaustuves, kurios mielai patarnaus. Reikia Meilės Apaštalų — kovotojų Už Dievą, Anglijos katalikų pavyzdžiu.

Londono "The Tablet" sausio 13 d. 1940 m. paskelbė Maskvos bedievių vyriausios valdybos atsisaukimą — manifestą. Jame pasakyta: "Raudonosios Armijos durtuvų palaikoma kovojanti bedievybė artėja prie pergalės Europoje ir Europos pietryčiuos. Žengdami į vakarus, Nacių Reichą skaitome kaip bedievių sąjungos perėjimo plotus. Hitlerio Reichas vargu pasipriešins bedieviams, nes dabar labiau negu kitados jie priklauso nuo Sovietų Unijos paramos ir pagalbos".

Tad, Rusijos bedieviai skaito Vokiečių Reichą užkariavę bedievybei.

A. † A.

Tėvų Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Narys

JUSTINAS LAPINSKAS

Užmigo Viešpatyje sausio 20 d., 1940 m. So. Bcston, Mass.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvejus šv. Mišias: kovo 25 ir 26 dd., 1940 m. Bendradarbių draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti dalį šv. ražančiaus, Dievo gailėstingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

VELYKŲ MARGUČIAI

Visiems mums ateina į galvą klausimas, kaip senas yra paprotys dažyti Velykoms kiaušinius, kuriuos vadiname margučiais, ir iš kur tasai paprotys prasidėjo.

Sunku atsakyti į šį klausimą ir, tikrenybėje, niekas neįstengs to padaryti. Tas tik žinoma, kad paprotys siekia žilą senovę.

Apie margučius yra daug įvairių legendų. Čia atpasakosiu porą įdomesnių.

Kai Marija Magdalena anksti Velykų rytą atėjo prie Jėzaus karsto, ją susitikęs Angelas tarė: — “Neverk Marija, Kristus prisikėlė!” Nudžiugusi Marija grįžo namo ir, stebūklas: visus kiaušinius, kuriuos paliko savo kambary rado raudonai nudažytus. Laiminga ir linksma išėjo iš namų ir susitiko apaštalus. Pasakodama jiems apie stebuklą, išdalino tuos margučius atminčiai linksmos valandos. Nuo to laiko, sulig tos legendos, mergaitės dažo įvairiai kiaušinius ir dalina juos kitiems.

Kita legenda pasakoja, kad kuomet Kristų vedė į Kalvarijos kalną, keliu ėjo vargšas žmogus su pintine kiaušinių ant pečių. Pasigailėjo vargšas ant Išganytojaus, nes vargšai greitesni atjausti savo artimo nelaimę, nusiėmė pintinę, pastatė ant žemės ir padėjo Kristui nešti kryžių. Kai sugrįžo prie savo pintinės, pamatė visus kiaušinius pasikeitusius į kuo gražiausius margučius ir juos išdalino tarpe dar vargingesnių.

Kita legenda vėl pasakoja, kad kuomet Jėzus ėjo į Golgotą, žengdamas per aštrius akmenis, taip žeidė skausmingai kojas, kad iš jų net kraujas bėgo. Vienas moki-

nių, norėdamas pasilaikyti akmenėlių, aprasotų Mokytojo krauju, rinko juos ir nešėsi namo. Po Kristaus prisikėlimo jis pamatė, kad visi akmenėliai virto į gražius margučius. Nudžiugęs tuo stebuklu, išdalino juos tarpe vargšų žmonių.

Vera.

Prisikėlimas

Ko skamba varpai
Taip galingai, laisva?
Kaip plaukia jų aidas toli...

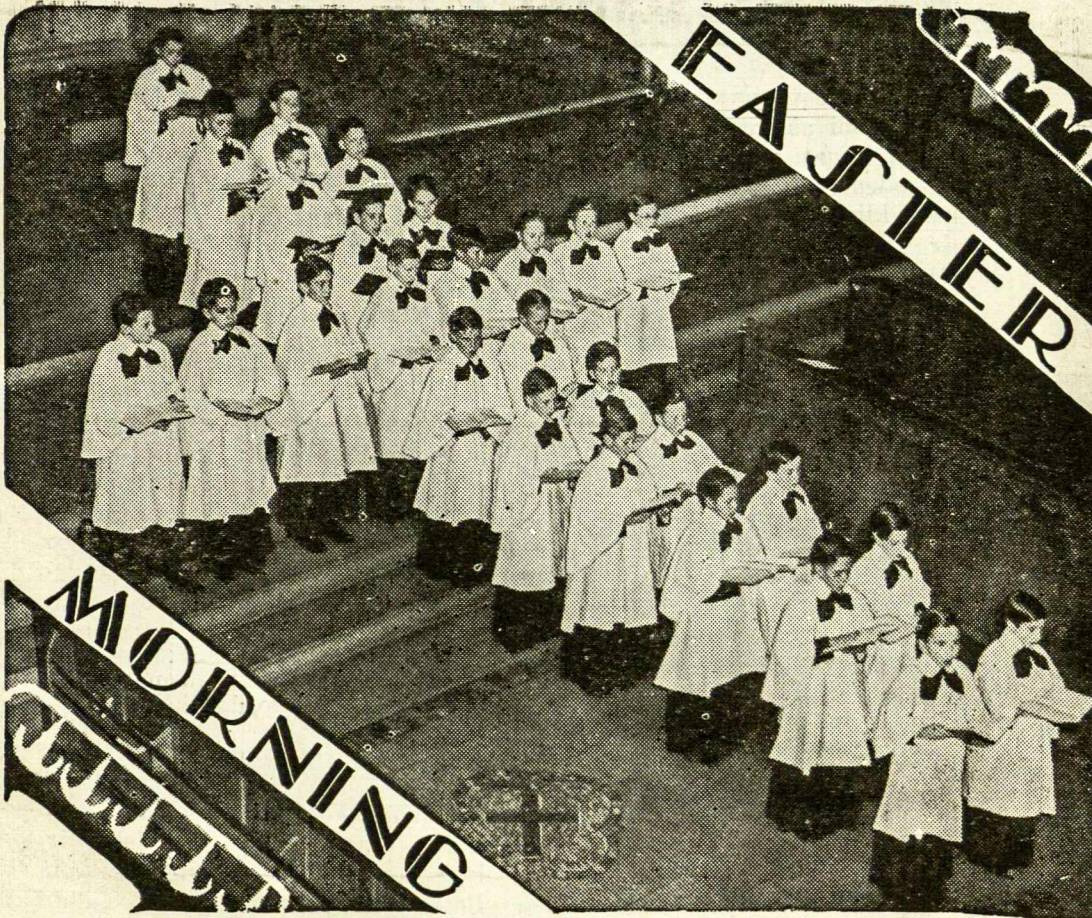
Širdis, rods, sukruta,
Apmirus nubunda
Ir žvilgsnį aukštybėn keli...

Ramybė ir džiaugsmas!
Koks dangiškas jausmas?
“Velykos!” Tau šypso gamta.

Ir sieloj nušvinta,
Jos pančiai jau krinta!
Ir vėl kaip erelis laisva!

Vynmedžio šakelė (N. V.)

Pradžiukite chorai dangaus giesmininkų,
Sulaukę linksmybės šventųjų Velykų,
Nes paslaptis Kryžiaus, kaip saulė nušvito...
Štai Kristus laimejo, o pragaras krito.

Pradžiuk ir tu, žeme šviesybe nutvinus,
Galybių Karaliaus gerumą pažinus:
Sutriuškino Kristus šėtono vergiją,
Paleido iš pančių Adomo ainiją.

Ispanų Kapinėse

Vienas Portugalijos laikraštis praneša, kad tulas pramonininkas (Alvaro Esteva) užjaučias sukilėlių pusę, net per du mėnesių nudavė negyvą Malagos kapinėse. Ponas Esteva pasislėpė tuščiam kaste, įdant nepatektų į valdžios kareivių rankas kai šie buvo užėmę uostą. Jis tik tada pasirodė kada

miestą užėmė sukilėliai. Kas naktį, pasakojo p. Esteva, jis kapinėse girdėjo klyksmus asmenų, kurie ten buvo žudomi. Maisto jis gaudavo per savo seseris; jos maistą paslėpdavo vainikuose, kuriuos kartis nuo karto dėdavo ant kapų. P. Estevos plaukai, prieš du mėnesių tamsiai juodi, per tą laiką (du mėnesių) pasidarė balti kaip sniegas.

Kunigų Šventimai Tėvų Marijonų Seminarijoje

Prie šventimų klierikai ruošėsi, laikydami aštuonių dienų rekolekcijas, kurias vedė kun. Pranas Skrodenis. Kunigais išventinti keturi klierikai: Andrius Naudžiūnas ir Mikas Šmigelskis, So. Boston, Mass.; Juozas Kuprevičius, Providence, R. I.; ir Pranas Aukštakalnis, Donaldson, Pa. Dijakonų išventintas Jonas Baltrušaitis, Maspeth, N. Y. Šventimus suteikė Jo Ekscelencija Arkivyskupas Amleto Cicognani, D.D., Šv. Tėvo atstovas Washington, D. C.

Svečiai

Garbingasis švėtys atvyko į seminariją lydimas Jo Ekscelencijos Rockfordo, Ill. vyskupo Eduardo Hoban, D.D., apie aštuntą valandą vakare. Svečius sutiko vienuolijos vadovybė, seminarijos profesorai, klierikai ir būrys atstovų iš Chicago, Ill. Jo Ekscelencija, pasisveikinęs su namų šeimininkais, priėmė pasikalbėjimui Lietuvių Katalikų Federacijos atstovus — pirm. dr. Antaną Rakauską ir sekr. Leonardą Šimutį. Paskui suteikė pasikalbėjimą laikraščių reporteriams, kurie ta pačia proga atmušė keletą Jo Ekscelencijos fotografijų. Reporteriams vadavo "Chicago American" dienraščio korespondentas Stasys Pieža.

Ant rytojaus kovo 6 d. 8 valandą ryte seminarijos rūmai buvo jau pilni svečių. Didelis būrys dvasiškijos, seselių, giminių, pažįstamų. Buvo atvykę iš toliau: p. Šmigelskienė su dukterimi iš So. Bostono, p. Aukštakalniūnė su sūnumi, marčia ir dukterimi iš Donaldson, Pa.; ir visa minia iš Chi-

cagos ir apylinkių. Svečių būtu būvę dar daugiau, tik tai tuo pačiu laiku Chicagos arkivyskupijos katalikų visuomenės tūkstantinė minia buvo išvykusi į Milwaukee, Wis. pasitiktų savo naujojo ganytojo Jo Ekscelencijos Arkivyskupo Samueliaus Stritch, D.D.

Iškilmės

9 valandą prasidėjo iškilmingoji eiseną į koplyčią. Jo Ekscelencijai Arkivyskupui Delegatui asistavo kun. Juozas Mačiulionis ir kun. dr. Juozas Vaškas. Apeigų tvarkytoju buvo kun. prelatas Leo Binz, asmeninis Apaštališko Delegato kapelionas. Šventimų eigą prižiūrėjo seminarijos rektorius kun. dr. Alfonsas Jagminas. Neoprezbiterų dijakonais buvo šie kunigai: kun. Antanas Švedas — kun. Juozo Kuprevičiaus, kun. Petras Činikas — kun. Andriaus Naudžiūno, kun. Juozas Dambrauskas — kun. Miko Šmigelskio ir kun. Adomas Jeskevičius — kun. Prano Aukštakalnio.

Apeigos tęsėsi pustrėčios valandos. Kaip paprastai, kunigų šventimo apeigoje yra daug jaudinančių momentų, nenuostabu todėl, kad susirinkusieji pergyveno daug dvasios pakėlimo valandų, pilnų dėkingo džiaugsmo ir maldų Aukčiausiajam už suteiktas tokias gausias dovanas mūsų taip brangiems jaunuoliams.

Pietūs

Po šventimų naujieji kunigai teikė visiems savo kunigišką palaiminimą. Pietūs įvyko 12 valandą seminarijos valgomajame kam-

J. E. Arkiv.
A. G. Cicognani, išventi-
nęs Tėvų Ma-
rijonų klieri-
kus kunigais
bučiuoja juos.
(Daily Times
dėka)

baryje. Sėdant į stalą atvyko keletas garbingų svečių. Tai buvo Los Angeles, Calif. Arkivyskupas Jonas Cantwell ir St. Cloud Minn. Vyskupas Juozas Busch. Prie garbės stalo sėdėjo abudu arkivyskapai, vyskupas, prelatas, tėvų marijonų provincijolas kun. dr. Jonas Navickas, vice provincijolas kun. Juozas Mačiulionis, kun. dr. Juozas Vaškas, kun. dr. Alfonsas Jagminas, Lietuvos konsulas p. Petras Daužvardis su ponia, generolas Umberto Nobile, togražų ašigalio tyrinėtojas. Prie kitų stalų sėdėjo svečiai kunigai, klierikai, naujai išvestieji kunigai su savo giminėmis ir t.t.

Baigiantis pietums į svečius prabilo kun. Juozas Mačiulionis ir pakvietė Jo Ekscelenciją Šv. Tėvo atstovą tarti žodį. Jo Ekscelencija kalbėjo ilgai ir labai nuoširdžiai, pabrėždamas tėvų marijonų vienuolijos darbus Bažnyčiai ir savai tautai; jisai nurodė kokį svarbų vaidmenį lietuvių tauta vadina šių laikų kovose už tautos ir tikėjimo laisvę. Štai kodėl jisai atvyko į šią seminariją kad suteikė tuos šventimus, kad parodytų savo ir Šv. Tėvo palankumą lietuviams.

Jo Ekscelencijai nuoširdžiai padėkojo kun. provincijolas dr. Jonas Navickas, pabrėždamas lietuviu kunigo pasiuntinybę Amerikos

lietuvių išeivijoje ir paties vienuolijos Tėvo Generolo Jo Ekscelecencijos Vyskupo P. Būčio vardu dėkojo Jo Ekscelecencijai už tą didelę garbę, šandie suteiktą lietuviams ir ypač tėvų marijonų vienuolijai. Jo Ekscelecencija dovanojo visiems naujai išventintiems savo turiningo veikalo po kopiją "Sanctity in America". Daug malonumo ir gražios nuotaikos sukėlė ta smulkmena, kad Arkivyskupas Cantwell patsai supiaustė iškilmių pyragą ir kiekvienam su komplimentais padalino. Pietūs baigėsi labai gražioje ir pakilioje nuotaikoje.

Po pietų buvo apie valanda laisvo laiko pasikalbėti su svečiais. Visi dalyviai gėrėjosi Jo Ekscelecencijos Arkivyskupo Cicognani nepaprastu nuširdumu, tikru aukštos inteligentijos demokratiškumu ir tuo atvirumu kuris pasiekė kiekvieno širdį. Jojo apsilankymas lietuvių mokslo įstaigoje paliks malonus atminimas ilgiems laikams.

J. N.

NAUJAI IŠVENTINTŲ KUNIGŲ PRIMICIJOS

Kun. A. Naudžiūnas laikė savo pirmąsias iškilmingas Mišias So. Boston'e, Šv. Petro bažnyčioje, kovo 10 d., kur klebonauja kun. P. Virmauskis. Kun. P. Aukštakalnis tą pat dieną laikė savo primicijas New Philadelphia, Švenč. Širdies bažnyčioje, kur klebonu yra kun. S. Mozuras. Kun. M. Šmigelskis laikė savo pirmąsias iškilmingas Mišias So. Boston'e Šv. Petro bažnyčioj, kovo 17 d. Kun. J. Kuprevičius laikys savo primicijas Providence'o Šv. Kazimiero bažnyčioje Atvelykyje, kovo 31 d.; ten klebonauja kun. J. Vaitėkūnas.

Šis Ir Tas

Katalikų Bažnyčia vadovauja Pijus XII. Jis yra 262 Popiežius. Popiežius vardo 14 patriarkatų, 258 arkivyskupijų, 940 vyskupijų. Be to yra 772 tituliarės arkivyskupijos ir vyskupijos; valdo 52 prelatūras; 306 apaštalinius vikariatus; 128 apaštalines prefektūras; 18 savistovių misijų kraštus.

Kardinolų kolegiją sudaro: 6 kardinolai vyskupai, 50 kardinolai kunigai ir 14 kardinolai dijakonai, viso 70.

Su Apaštalu Sostu palaiko diplomatinius santykius 38 valstybės. Jų 13 turi savo ambasadorius prie Šv. Sosto, 24 — pasiuntinius ir J. A. Valstybių prezidentas ambasadorių.

Šv. Sostas turi 35 nuncijus, 2 internuncijus ir Liberijoje — reikalų vedėją. 22 va stybėse Popiežius turi apaštalinius delegatus. Pereitais 1939 metais 20 Bažnyčios valdomų sričių pakelta į aukštesnį laipsnį ir 16 sukurtą visai naujų vyskupijų.

Katalikų Bažnyčia, nepaisant persekiojimų kai kuriuos kraštuose, pastoviai auga, plečiasi, apima naujus milijonus sielų.

Aukščiausioji Išmintis tvarko ne tik pasaulio įvykius, bet ir atskiro žmogaus gyvenimą. Jos valiai veikiant, žmogaus dvasinis pradas pavergia gamtinį, piktųjų palinkimų siaubas, kapituliuoja dangiškojo vėjelio dvelkimui, gyvuliškųjų impulsų išibėgimas nusileidžia moralinių vertybių ilgėsiui. Laimingas tas žmogus, kuris nesipriešina Dievo malonės veikimui.

Arkiv. Stritch Ingreso Iškilnės

KOVO 6 d. iš Milwaukee, Wis., atlydėta arkivyskupa S. A. Stritch Union stotyje ir ties stotimi gatvėje pasitiko ir sveikino apie 50,000 mokyklinio jaunimo ir tūkstančiai suaugusiųjų gaudžiant muzikai, himnams ir raliavimams.

JE. vyskupas pagalbininkas B. J. Sheil pirmasis oficialiai sveikino atvykusį naują ganytoją. Po to sveikino burmistras Kelly ir kiti.

Iš geležinkelio stoties ganytojas nulydėtas į Švč. Vardo katedrą. Tenai pasitiko ir sveikino katedros rektorius mons. J. P. Morrison su savo padėjėjais kunigais. Katedroje vyskupas pagalbininkas, Sheil, ėjęs arkivyskupijos administratoriaus pareigas, jas perdavė naujam arkivyskupui.

Iš katedros arkivyskupas Stritch nulydėtas į jo rezidenciją. Vakare pas naują arkivyskupą į rezidenciją atvyko apaštališkas delegatas.

Sekančią dieną, būtent kovo 7 d. Jo Ekscelencija arkivyskupas S. A. Stritch užėmė Chicagos arkivyskupijos sostą išpūdingomis iškilnėmis Švč. Vardo katedroje. Apaštališkas delegatas J. A. Valsitybėms JE. A. G. Cicognani naują arkivyskupą įvedė sostan.

Didelė katedra buvo išpuošta, ruimingas sanktuariumas buvo kupinas arkivyskupų, vyskupų, abatų ir monsignorų. Navoje šimtai kunigų ir kiti šimtai religinių kongregacijų vienuolių brolių ir seserų. Taip pat daug žymiųjų pasauliečių ir įvairių organizacijų atstovų. Katedros priešakyje lau-

ke tūkstančiai tikinčiųjų.

Katedros suoluose yra apie 2,600 vietų. Ne tik visos buvo užimtos, bet ir takai buvo pilni stovinčiųjų.

Vyskupas pagalbininkas B. J. Sheil sveikindamas naują ganytoją pareiškė, kad jis, arkivyskupas Stritch, Chicagos arkivyskupijai nėra svetimas. Sakė, kad per dešimtį metų gyveno kaiminystėje ir su a. a. kardinolu Mundeleinu bendrai dirbo Bažnyčios, katalikybės ir šalies gerovei.

Apaštališkas delegatas kalbėdamas trumpai palietė Chicagos arkivyskupijos istoriją ir tarp kitko kunigijai ir tikintiesiems pareiškė: "Jūsų naujas arkivyskupas neatsinešė ką nors medžiagiško nauja, arba kokių pasaulinių daiktų, bet su savimi atsinešė jis savo jauną širdį ir Dievo palaimų gausą".

Naujas ganytojas ilgiausia kalbėjo. Tarp kitko sielų ganymui jį kvietė sau talkon kunigiją ir visais kitais arkivyskupijos reikalais — pasauliečius vadus.

Per pontifikalines iškilmingas Mišias angeliškai giedojo keletas chorų. Akomponavo simfoninis orkestras.

Arkivyskupas Stritch bažnytine procesija atlydėtas Švč. Vardo katedron. Arkivyskupai, vyskupai, abatai ir monsignorai užėmė vietas sanktuariume, o kunigai, dėl nesamų vietų sanktuariume, užėmė katedros centro priešakinius suolus. Arkivyskupas Stritch ėjo paskiausiai, o priešakyje — apaštališkas delegatas. Naujas ganytojas katedros viduriu nulydėtas į sanktuariumą prie specialaus

klauptuko pas altorių Evangelijos pusėje. Ten arkivyskupas atsisėdo veidu į žmones. Arkivyskupijos kancleris tada perskaitė tris popiežiaus laiškus: vieną — arkivyskupijos kunigams ir tikintiesiems, kitą — arkivyskupijos vyskupams sufraganams, o trečią — pačiam arkivyskupui Stritch. Šiais laiškais skelbiamas arkivyskupo paskyrimas.

Po to katedros rektorius pasveikino apaštališką delegatą, kurs tuojau priėjo prie arkivyskupo Stritch ir jį pakvietė užimti jam paruoštą soslą. Apaštališkas delegatas užėmė soslą kitam sanktuariumo šonė. Vyskupas B. J. Sheil ir apaštališkas delegatas naują arkivyskupą pasveikino, kunigai naują arkivyskupą vadą pagerbė bučiuodami jo žiedą, pagaliau arkivyskupas kalbėjo.

Minėtos ceremonijos uždarytos iškilmingomis pontifikalinėmis Mišiomis. Po Mišių atgiedota Te Deum.

V. Kuolaitis

Jau Gal Ne

Lyg sapnas, lyg gili svajonė
Prabėgo dienos kūdikystės,
Lyg baltos pienės ties pakluone,
Nespėję dar pilnai pražysti.

Ir kur nuklydo, kur nuėjo,
Į koki kraštą, kokią šalį, —
Aš klausiau topolių alėjos,
Aš klausiau vakaro žvaigždelių.

Ir ar sugriš kuomet dar šičia
Į mūs, kiemelį, į pastogę,
Ar dar kuomet nušvis seklyčia
Plačių laukų, linksmam berniukui.

Kardinolas Apie Spaudą

Bostono Kardinolas O'Connell savo laiške arkidiecezijos klebonams apie katalikiškąją spaudą taip rašo:

“Katalikų Bažnyčia nesibijo tiesos. Ji nesibijo teisingai dėstomos istorijos. Bet ji negali pakęsti iškraipytų žinių ir suklastuotų šmeižtų, kuriuos sufantizuoti bedieviai skleidžia apie Katalikų tikėjimo mokslą ir apie Bažnyčios istoriją. Šių dienų istorija susidaro iš smarkiausios propagandos. Valstybės eikvoja milžiniškas sumas pinigų tam, kad pakreiptų skelbiamas apie jas žinias savo naudai. Ir tos žinios išeina dažniausiai neprietelingos Katalikų Bažnyčiai. Tas klaidingas žinias stengiasi atitaisyti Katalikų spauda... Debesiai, kurie renkasi Naujųjų Metų išvakarėse, neduoda stiprios vilties, kad sekamuose mėnesiuose šmeižtai ir melagystės prieš Katalikų Bažnyčią pasiliaus. Jau nebe šiandien susipratę katalikai pastebi, kad didelės pagonų pajėgos smarkiai veikia pasauly ir mūsų čia krašte. Ta pagoniška agitacija privalo būti atremta per gerai sutvarkytą ir visada budinčią katalikų spaudą, kuri paduoda pasaulio žinias teisingoj šviesoje ir visiems suprantama kalba”.

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir
“Laivas” metams — \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio “Laivo” pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

KLAUSYMAI IR ATSAKYMAI

Kodėl vienoj vietoj Išganytojas vadinamas Kristus, o kartais kitose vietose Mesijas? Ar yra koks nors skirtumas tarp vieno vardo ir kito?

Ir vienas ir kitas vardas, t. y. Kristus ir Mesijas, taisyklingai vartojamas. Abu vardai reiškia tą patį dalyką, būtent, "Pateptąjį". Mesijas paimtas iš hebrajų kalbos, o Kristus iš graikų kalbos.

Kodėl pasitaiko, kad kai kurios Bažnyčios šventės švenčiamos vis tą pačią dieną, o kitos šventės kasmet mainosi ir skirtingomis dienomis minimos?

Bažnyčioje yra skirtingų švenčių; kai kurios yra **pastovios**, t. y. švenčiamos vis tą pačią metų dieną, pav., Kalėdos (Gruodžio 25 d.), Nekalto Prasadėjimo (Gruodžio 8 d.), Trys Karaliai (Sausio 6 d.) ir kitos. Kitos gi šventės, pav. Pelenų Diena, Sekminės, Didysis Penktadienis, Švč. Trejybės ir kitos, priklauso nuo laiko kada išpuola Velykos. Todėl kadangi Velykos kasmet vis mainosi, tai nuo to pareis ir dienos kada pripuola Pelenų Diena, Sekminės, Didysis Penktadienis ir kitos nepastovios šventės.

Ar kunigas maišytų moteryščių proga šventina vestuvių žiedus?

Ne: maišytų moteryščių metu kunigas neduoda jokių palaiminimų ir neatlieka jokių pašventinimų. Bažnyčia tada apleidžia visokių laimėjimų, tuo parodyti, jog ji visai nepageidauja maišytų moteryščių, iš kurių retai kada išeina tikėtinos naudos.

Žmonių dažnai sakoma: "pagarbinkime švč. Mariją", "atiduokime Marijai garbę" ar panašiai; juk ar ne vienam Dievui tetinka garbė?

Taip, garbė kaipo tokia tik vienam Dievui duodama; garbės atiduoti kokiam nors sutvėrimui, kad ir tobuliausiam, būtų Dievo įžeidimas. Mes švč. Marijos tikroji prasmė ne garbiname, bet verčiau ją gerbiame, mylime, prašome jos užtarymo, ji juk yra pati Dievo Motina, visų šventųjų garbingiausia. Žmonės kasdieninėje kalboje kad ir sako "atiduokime Marijai garbę neturi mintyje tą garbę, kurią Dievui duodame, bet geriausiai sakant ypatingą pagarbą. Žinome, jog ir švč. Marija yra sutvėrimas, todėl jai garbė nepriklauso, bet tik vienam Dievui.

Ar yra nuodėmė slapta atidarinėti ir skaityti kitų laiškus?

Tas, kuris be leidimo (to, kurs laišką rašo ar to, kurs jį gauna), be reikalingo įgaliojimo ar priežasties, prievarta ar apgaulingais būdais, slapta skaito kitų laiškų ar net tokiais pat būdais ieško kitų paslapčių, aiškiai nusideda prieš teisingumą. Asmuo taip daromas yra lyg koks vagis, kuris neteisingais būdais savinasi tai kas kitam priguli. Paslaptis, ar tai laiškais ar kitais būdais kam nors pranešta, yra atskiro asmens asmenė savastis, kurios be jo leidimo negalima sau pasisavinti. Nuodėmė gi iš svetimų laiškų skaitymo bus sunki ar lengva žiūrint kiek skriaudos tokiu būdu padaryta laiško savininkui ar nuo to kokia intencija žmogus turėjo svetimus laiškus skaitydamas.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Religinio Meno Muziejus

Čia kuriamas Religinio Meno Muziejus. Patalpos rastos prie Šv. Onos bažnyčios, seniau buv. vienuolyne, kurs turi 3 aukštus su 50 kambarių. Tai bus muziejus ir religinio meno institutas, kuriame bus renkama meno medžiaga, jų dokumentacija ir t. t. čia bus koncentruojama ne tik Vilniaus bet ir visos Lietuvos žymiausių pastatų nuotraukos. Prie muziejaus, bus savotiška meno studija su keliais architektais ir skulptoriais menininkais ir vadovais (gidais) ekskursijoms po Vilniaus istorines retybes vadžioti.

Muziejaus organizavimu rūpinasi dail. Valeška. Pritraukiamas į tą darbą ir vietinis vilnietis Vilniaus žinovas ir to miesto meno istorikas kun. Slidzevskis, kurs yra didelis lietuvių tautos mylėtojas, parašęs didelį veikalą apie gražiausiąją Petro ir Povilo bažnyčią ir laikomas žymiausiu meno istorijos ir Vilniaus praeities žinovu.

Smėlynus Apželdins Miškais

Iškeltas sumanymas smėlėtų ir nederlingų sričių ūkininkus Vilniaus krašte perkelti į derlingas žemes, o smėlynus apželdinti miškais. Šis perkėlimas bus vykdomas patiems ūkininkams sutinkant. Pavasarį prasidės žemės nušausinimo darbai Vilniaus krašte.

Vilniuje Bus Daromi Gerinimai, Kad Tiktų Lietuvos Sostinei

Lietuvos premjeras A. Merkys pareiškia, Vilniuje turi būti daug pakeista, kad tas miestas tiktų

Lietuvos sostinei, kadangi lenkai per 20 metų jį labai nudevėjo ir apleido.

Jis pareiškė, kad Vilniuje ir krašte pirmiausia bus įvykdytas gyventojų surašymas. Paskutinis surašymas įvykdytas 1923 metais.

Be to, bus imtasi griežtųjų priemonių prieš lenkus, gavusius Lietuvoje prieglaudą ir šiandien sąkalbiaujančius prieš Lietuvos autoritetus.

Lietuva Ir Amerikos Lietuviai

Lietuvos vyriausybė rūpinasi palaikyti tamprus ryšius su Amerikos lietuviais. Min. pirmininkas A. Merkys tais reikalais turėjo ilgą pasitarimą su įvairiais asmenimis; tarp kitų su dr. Račkom, kun. Kemėšiu, DULR pirm. R. Skipičiu. Laukiama daugiau iniciatyvos.

Gyventojai Prašo Lietuviškų Mokyklų

Nors Vilniaus aps. gyventojų sudėtis tautiniu atžvilgiu yra labai marga, tačiau dauguma jų pakartotinai prašo mokytojų lietuvių savo mokykloms. Visur susidomėjimas lietuvių kalba yra didelis ir visi gyventojai, kurie jos nemoka, yra pasiryžę išmokti. Gyventojų palankumas mūsų kraštui ir tvarkai yra nemažas. Tas duoda vilties, kad Vilniaus sritis, besitvarkydama savosios — lietuvių vyriausybės globoje, greit prisikels iš to apsnūdimo, į kurį ji buvo nustumta, ir greit susilies į vieną organizmą su visa Lietuva, ir buvusios administracijos linijos padarytos žaizdos negrįžtamai užgis.